

den endelige vedtagelse stadfæstes af Kongen. Kongen befaler lovens kundgørelse og drager omsorg for dens fuldbyrdelse.

§ 23.

I særdeles påtrængende tilfælde kan Kongen, når rigsdagen ikke kan samles, udstede foreløbige love, der dog ikke må stride mod grundloven og altid straks efter rigsdagens sammentræden skal forelægges denne til godkendelse eller forkastelse.

§ 24.

Kongen kan benåde og give amnesti. Ministrene kan han kun med rigsdagens samtykke benåde for de dem af rigsretten idømte straffe.

§ 25.

Kongen meddeler dels umiddelbart, dels gennem vedkommende regeringsmyndigheder sådanne bevillinger og undtagelser fra lovene, som enten ifølge de før 5. juni 1849 gældende regler er i brug, eller hvortil hjemmel indeholdes i en siden den tid udgiven lov.

§ 26.

Kongen har ret til at lade slå mønt i henhold til loven.

§ 27.

Stk. 1. Regler om ansættelse af tjenestemænd fastsættes ved lov. Ingen kan ansættes som tjenestemand uden at have indfødsret. Tjenestemænd, som udnævnes af Kongen, afgiver en højtidelig forsikring om at ville holde grundloven.

Stk. 2. Om afskedigelse, forflyttelse og pensionering af tjenestemænd fastsættes regler ved lov, jfr. dog herved § 65.

Stk. 3. De af Kongen udnævnte tjenestemænd kan kun forflyttes uden deres samtykke, når de ikke derved lider tab i de med tjenestemandsstillingen forbundne indtægter, og der gives dem valget mellem sådan forflyttelse og afsked med pension efter de almindelige regler.

K a p i t e l I V.

§ 28.

Rigsdagen udgør een forsamling bestående af højst 179 medlemmer, hvoraf 2 medlemmer vælges på Færøerne og 2 i Grønland.

§ 29.

Stk. 1. Valgret til rigsdagen har enhver, som har dansk indfødsret, fast bopæl i riget, og har nået den i stk. 2 omhandlede valgretsalders medmindre vedkommende er umyndiggjort. Det bestemmes ved lov, i hvilket omfang straf og understøttelse, der i lovgivningen betragtes som fattighjælp, medfører tab af valgret.

Stk. 2. Valgretsaldersalders er den, som har opnået flertal ved folkeafstemning i overensstemmelse med lov nr. . . . Ændring af den til enhver tid gældende valgretsalders kan ske ved lov. Et af rigsdagen vedtaget forslag til en sådan lov kan først stadfæstes af Kongen, når bestemmelsen om ændring af valgretsalders i overensstemmelse med § 42, stk. 4, har været undergivet en folkeafstemning, der ikke har medført bestemmelsens bortfald.